

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Lvdovici Caroli II. Regis Siciliae Filii, Ex Ordine Minorvm Episcopi Tolosani Vita

Sedulius, Henricus

Antverpiæ, 1602

Cap. X. Amore paupertatis Euangelicæ regnum paternum spernit. factus clericus iterat votum capiendi instituti Franciscani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42834

lier apud Montem Pessulanum nomine Rosa, vxor Petri à Villars, iurata adfirmavit, à concione beati viri, quam supradicto, loco habuit, feriâ sextâ, filiolum suum vnus anni, strumis grauiissimè laborantem, ab ipso in hunc modum sanatum fuisse. Iam Ludouicus finitâ concione mulum infederat abiturus, cùm mater puelli frænum tenens sanctum orat, vt eum tangat sacratis manibus: spes enim illi, manuum eius contactu, paruulum sanatum iri. Signat vir sanctus infantem signo viuificæ crucis, collum benignè contrectat: & continuò puer nullâ interpositâ morâ reualuit. Caræ Deo eius conciones: quia in illo os, mens, manus concordabant, sermo cum vitâ.

Miraculo
conciones
eius confirmantur.

CAPVT X.

Amore paupertatis euangelica regnum paternum spernit. factus Clericus iterat votum capiendi instituti Franciscani.

A Studiis literariis & assiduis concionibus eius, pergo ad amorem euangelicæ paupertatis, quæ adeò beati viri mentem occupauerat, vt præ Christo, qui propter nos egenus factus est, cùm esset diues, quem velut fasciculum myrrhæ dilectum inter vbera commorantem gestabat perpetuò; omnē gloriam, diuitias omnes, & potentissimum regnum, quod sibi hæreditariâ successione debebat, deserit.

2. Cor.
8. 9.
Cant.
1. et 3.

Regnum
hæredita-
rium de-
serit.

C 2

tur,

tur, prorsus sperneret, & putaret pro nihilo. Pater suadebat vxorem ducere; promittebat- que si morem gereret, mox ei regnum ces- surum. At ille nihil magis habuit in votis, quàm istis temporalibus semel liberari: vt ad- missus in Domini sortem, soli Deo posset va- care. Itaque iam initiadus, cum pro Ecclesiæ more primam tonsuram acciperet, magnâ omnium admiratione, & fletu circumstan- tium; flexis genibus, profusis lacrymis, illud regij prophetæ, regius adolescens ex animo pronuntiabat, *Dominus pars hereditatis meæ, Psal. 15*
& calicis mei; tu es qui restitues hereditatem 5.

Factus *meam mihi:* reipsâ declarans illum verè Cle-
Clericus, ricum, cuius pars & hæreditas Dominus est.
votum Et quo se gratius Deo offerret holocaustum,
suum te- rursus Deo votum nuncupavit perpetuæ ca-
vat. stitatis, & capiendi instituti fratrum Mino-
 rum. cuius desiderio soluendi, quotidie ma-
 gis magisque tenebatur: sed amici aliqui id

Proposi- dissuadere, & quidem animo candido. Nam
tum eius & si facilior, (inquiēbat familiaris quispiam)
quidam & tutior, & minus aliis grauis aut molesta
improbāt est vita otiosorum: tamen fructuosior homi-
 num generi, & ad claritatem amplitudinem-
 que aptior vita illorum, qui se ad Rempubli-
 cam, & ad magnas res gerendas accomoda-
 uerunt. Regno neglecto, quæ incommoda
 non sequi? rectè administrato, augeri merita:
 vt in ipsam tuendam, omnes curæ, cogitatio-
 nesque conferri debeant; negligendam nul-
 là ratione. Non adfensit vir sanctus, doctus
 ab

1. Cor. ab Apostolo, *Non currendum in incertum: Nec
 2. 26. Rom.,* *facienda mala ut veniant bona.* Intelligebat
 8. vir prudens, Regnum splendidam esse serui- Regnum
 splendida
 seruitus.
 tutem: principem non minus seruire populo,
 quàm principi populum debere. Ibi multa
 dissimulanda, & in multis sæpe conuiuendum.
 & difficillimum res alienas curare, nec offen-
 dere. Igitur mihi, inquit Ludouicus, prius
 pereat, non dico regnum hoc caducum &
 temporariũ, sed orbis totus, quàm in Deum
 meum semel peccem, cuius honorem &
 amicitiam omnibus anteponendam noui.
 simul hanc ipsam vitam contemnendam,
 quæ sine frequẽti noxâ & peccato nõ transi-
 gitur. Domum & regnum paternum con- Et cali
 respectu
 paruus
 est.
 templor: paruum vt est, ita mihi quidem vi-
 detur spectanti ingentia spatia, quæ supra
 sunt: in quorum possessionem animus ad-
 mittitur, si se homo erexerit supra se. diui-
 tiarum mearum Christus. desint cetera, se mihi det:
 solus mihi sufficit. Omnis copia, quæ Deus
 meus non est, mihi inopia est. Qua animi
 magnitudine, nescias vtrum maiore cum lau-
 de regnum reiecerit an meruerit.

CAPVT XI.

*De voto soluendo cogitans fit Minorida, pau-
 pertatem Ordinis illius latissimè
 complectens.*

IN Cathalonix cum esset custodiã, aperuit
 suarum mentis arcanum religioso patri, Deo